

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 155.631 van 27 februari 2006
in de zaak A. 170.516/XIV-24.828.**

In zake : XXX,
 die verblijft te Z.

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Braziliaanse nationaliteit, op 25 februari 2006 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 23 februari 2006 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 27 februari 2006 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 25 februari 2006 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 februari 2006 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat A. KILOLO MUSAMBA en van advocaat S. DE VRIEZE die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. VAN LIMBERGEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

1.2. Overwegende dat de verzoekende partij met betrekking tot de derde voorwaarde aanvoert dat haar kinderen aan hun lot dreigen te worden overgelaten, temeer daar haar echtgenote een gevorderde zwangerschap met complicaties kent en niet voor hen kan zorgen, dat het risico op een langdurige scheiding van de familie bestaat omdat de verzoekende partij na haar repatriëring zeker niet onmiddellijk een visum voor België zal krijgen, dat het kind Maycon hier naar school gaat en dat het kind Douglas in principe de Belgische nationaliteit heeft en niet zonder visum naar Brazilië kan gaan, dat alle familieleden van de verzoekende partij zijn gedekt door een verzoek om machtiging tot verblijf dat door de bevoegde administratie wordt behandeld, dat de geneesheer bevestigt dat de echtgenote van de verzoekende partij omwille van haar zwangerschap niet naar Brazilië kan reizen, dat een reëel risico bestaat voor een schending van het privé- en gezinsleven van de verzoekende partij bij verwijdering van de verzoekende partij en dat de toestand van de minderjarige kinderen in het gedrang komt;

1.3. Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt - en de verzoekende partij bevestigt - dat het verzoek van haarzelf en haar gezin om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) van 19 februari 2002 door de minister van Binnenlandse Zaken op 7 juli 2003 niet-ontvankelijk werd verklaard, dat die beslissing met een bevel om het grondgebied te verlaten op 5 december 2003 aan de verzoekende partij werd betekend en dat het beroep tot nietigverklaring daartegen met 's Raads arrest nr. 138.212 van 9 december 2004 werd verworpen; dat er aldus een uitvoerbaar bevel om het grondgebied te verlaten bestaat, zodat een eventuele schorsing van de thans bestreden beslissing de rechtstoestand van de verzoekende partij niet kan wijzigen en haar geen nut kan opleveren; dat het nadeel bovendien een gevolg is van de eigen onwettige handelwijze van de verzoekende partij zelf, die zonder de vereiste procedures te volgen in België verblijft en aldus zelf een onwettige toestand creëert en gedurende jaren in stand houdt, zelfs na de betekening van het nog steeds uitvoerbare bevel om het grondgebied te verlaten op 5 december 2003; dat daaraan geen afbreuk wordt gedaan door het feit dat de verzoekende partij de dag na de thans bestreden beslissing een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet zou hebben gedaan; dat derhalve niet is voldaan aan de derde schorsingsvoorwaarde; dat deze

vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig februari tweeduizend en zes, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.